

Nr 248.

Av herr **Zander**, om införande i lagen om barn utom äktenskap av bestämmelse om rätt för barnavårdsman att i länskungörelser och polisunderrättelser efterlysa underhållsskyldig.

I lag den 14 juni 1917 om barn utom äktenskapet finnes om barnavårdsman stadgat, att det åligger honom att sörja för att åtgärder vidtagas för fastställande av barnets börd, tillförsäkran av underhåll åt barnet samt att biträda med indrivning av och tillhandahållande av underhållsbidrag m. m.

Det är påtagligt att med dessa uppgifter äro ofta de största svårigheter förenade. Det är ju också i fråga om fastställande av barnets börd och tillförsäkran av underhåll till barnet och underhållets indrivande som barnavårdsmannainstitutionen har sin förnämsta uppgift. Skulle det därför visa sig, att barnavårdsmannen alltför ofta kommer till korta i denna sin uppgift, har nog en allmän felräkning av lagens betydelse gjorts. Allt som kan göras för att underlätta barnavårdsmannens arbete bör därför vidtagas.

Ofta förekommande svårigheter för fastställande av barnets börd och för utverkande av underhåll och underhållets indrivande orsakas av att vederbörande kontrahent avflyttar från orten och reser till okänd ort. Inför svårigheterna att då finna barnafadern står barnavårdsmannen ofta maktlös. Han kan visserligen forska hos släktingar till den avvikne samt hans arbetskamrater, men från dessa har barnavårdsmannen ej alltid att påräkna förståelse och hjälp. Det kan ock förekomma att den efter sökta saknar kända släktingar på orten och han kan också vara okänd bland sina arbetskamrater.

Det torde kunna ifrågasättas, huruvida inte barnavårdsmannen borde

äga att i länskungörelser, eventuellt polisunderrättelser, efterlysa personer i barnavårdsärenden. Ett sådant förfaringssätt skulle helt säkert underlätta barnavårdsmannens uppdrag.

Något analogt med ett sådant förfaringssätt förekommer allaredan nu. I lag om förbud för vissa underhållningsskyldiga att ur riket avflytta finnes — § 8 — stadgat följande: »Avflyttningsförbud skall genom försorg av den myndighet, som meddelat förbudet, kungöras för rikets polismyndigheter». Den kungl. kungörelsen den 17 december 1917 innehåller bestämmelse om att meddelande angående avflyttningsförbud, som avses i § 8 av lagen om förbud för vissa underhållningsskyldiga att avflytta ur riket, skall införas i särskild avdelning av polisunderrättelser.

Att i polisunderrättelser och länskungörelser eftersöka underhållsskyldiga personer torde knappast heller strida mot lagens mening, ehuru det ej där finnes tydligt uttalat. I § 13 i lag om barn utom äktenskap finnes bestämmelse om att barnavårdsman är berättigad att anlita polismyndigheterna för underhållsskyldigas efterforskande eller hörande och för att verkställa delgivningar. För att i största utsträckning kunna utnyttja polismyndigheterna för efterforskning av underhållsskyldiga är rätt för barnavårdsmannen att i polisunderrättelser och i länskungörelser få efterlysa desamma av mycket stor betydelse.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag föreslå,

att riksdagen må besluta sådan ändring av eller tillägg till lag den 14 juni 1917 om barn utom äktenskap, att barnavårdsman må, i länskungörelse och polisunderrättelser, få efterlysa personer, för vars efterforskande barnavårdsman enligt § 3 i nämnda lag äger att anlita polismyndighet.

Stockholm den 22 januari 1920.

Albert Zander.